Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 113. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 14. 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЧЕРВНЯ 1996 р. Ч. 113. РІК CIII.

УКРАЇНА ВІДКИДАЄ ЗВИНУВАЧЕННЯ У СПІВПРАЦІ З ЛІБІЄЮ

Київ. — Українські урядовці заперечили опубліковану 10-го червня в газеті „Вашінгтон Таймс" інформацію, в якій звинувачено Україну у „стратегічній" співпраці з Лібією, повідомила УНІАР.

„Публікація не має нічого спільного з правдою, наведені факти перекручено", — сказав начальник управління інформації Міністерства Закордонних Справ України Юрій Сергєєв.

Покликаючись на рапорт американської розвідки, „Вашінгтон Таймс" пише, що минулого року Президент Леонід Кучма наказав створити комітет з найвищих урядовців, включно з міністром у справах ядерної технології, для „всебічної стратегічної співпраці" з Лібією. Згідно з публікацією, лібійцям дозволено покищо встановити зв'язки з харківським підприємством, яке займається виготовленням електронічних виробів. Також, пише газета, відбуваються численні зустрічі між представниками Лібії і головами наукових дослідних центрів у Харкові.

Згідно з публікацією, щоб замаскувати стратегічні проєкти співпраці, Україна запропонувала побудувати в Лібії залізницю завдовжки 600 миль.

Виступаючи на пресконференції, Ю. Сергєєв заявив, що Україна дотримується встановлених 1992 року санкцій ООН, які обмежують дипломатичні контакти, забороняють продаж зброї і блокують міжнародні летунські рейси до Лібії. Санкції було встановлено у відповідь на відмову Лібії видалити двох осіб, запідозрених у вибуху бомби на літаку в 1988 році.

(Закінчення на стор. 3)

О. МОРОЗ ПОВІДОМИВ ПРО ПРИПИНЕННЯ ДІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ДОГОВОРУ

Київ (УНІАР). — Тут у суботу, 8-го червня, у Верховній Раді України відбувся День Уряду, темою якого був розгляд питань про відшкодування колективним підприємцям грошей, як компенсації за спорудження об'єктів соціяльно-культурного призначення в селах у 1995 році. Йшлося також про хід конверсії та державну програму в цій галузі.

Голова парляменту Олександер Мороз відзначив, що всі структури влади в Україні практично не займаються конверсією тому треба дати протокольне доручення Урядові підготувати відповідну програму.

В процесі Дня Уряду О. Мороз сказав, що 8-го червня Конституційний договір між законодавчою владою і Президентом втратив чинність, оскільки сторони не заявили про його продовження. Питання продовження дії Конституційного договору, за словами голови Верховної Ради, має вирішуватися на пленарних засіданнях парляменту.

(Закінчення на стор. 3)

Італійські сепаратисти не мають підтримки

Рим. — Цими днями в Італії відбулися частинні вибори до місцевих органів влади. Їхні вислідки свідчать про непопулярність серед італійських виборців ідеї поділу країни і виокремлення північних областей Італії в окрему державу.

У виборах жоден з представників Ліги Півночі, яка є ініціятором такого поділу, не дістав підтримки, необхідної для обрання посадником. Серед уже обраних посадників — сім кандидатів від лівоцентристського політичного бльоку, а один представляє праві сили.

Хоч результати голосування ще не уточнені, все ж можна сміло стверджувати, що сепаратисти не мають прихильників навіть у багатих, промислово розвинутих областях італійської півночі. Саме на ці області сподівалися провідники Ліги Півночі, які перед виборами розгорнули широку кампанію за утворення незалежної „Республіки Падання".

Навіть у таких великих містах північної Італії, як Мантуа, Павія, Сеграте, кандидати від Ліги Півночі не перейшли у другу туру виборів, яка відбудеться через два тижні.Боротьба в цій турі точитиметься між представниками правлячого лівоцентристського бльоку „Оливкова гілка" і опозиційного правого бльоку.

ЗСА звинувачують союзників

Вашінґтон. — Відповідальний у Державному департаменті за справи азійського регіону повідомив у вівторок, 11-го червня, що американські союзники Німеччина та Японія підривають намагання Уряду президента Билла Клінтона змусити Китай респектувати торговельні договори та припинити торгівлю зброєю.

Це надзвичайно різке звинувачення Вінстоном Лордом під час його зізнань перед Комісією способів і засобів сталося всього один день після того, як прем'єр-міністер Китаю Лі Пенґ погрозив Америці, що використає зростаючу силу китайської економіки проти ЗСА, спрямовуючи більше бізнесу в сторону неамериканських компаній, хіба що Вашінгтон припинить свої намагання змусити Китай змінити свої торговельні методи.

У своєму інтерв'ю для газети „Файненшел Таймс" прем'єр-міністер Лі дуже вихваляв европейських державних провідників за те, що „вони не дочіпляють політичних гачків до взаємної співпраці з Китаєм, на відміну Америці, яка свавільно вдається до погроз санкціями або їх таки застосовує".

В. Лорд, колишній амбасадор ЗСА до Китаю, котрий тепер є заступником секретаря Держав-

(Закінчення на стор. 3)

Ухвалено проєкт освоєння нафто-ґазових ресурсів

Симферопіль (УНІАР). — Уряд Автономної Республіки Крим ухвалив проєкт державної програми освоєння нафто-газових ресурсів Чорного і Азовського морів на 1996 - 2010 роки. Потенційні ресурси азово-чорноморського регіону оцінюється на 1 блн. 532 млн. тонн умовного палива. Сьогодні газо-нафтовидобуток у південному регіоні України становить лише 3 відсотки від потенційних 20 відс.

Програма пропонує три варіянти розвитку цієї галузі. Згідно з першим варіянтом, на вже існуючих бурових платформах не передбачається нових геолого-розвідувальних робіт і буріння скважин. У такому випадку до 2010 року можливий видобуток 1 трильйона 160 блн. кубічних метрів газу. Другий варіянт передбачає спорудження трьох нових платформ і до 2000 року видобуток газу може збільшитися до 3 трильйонів 220 блн.кубометрів. Третій варіянт передбачає залучення чужоземних інвестицій, що дасть максимальний видобуток до 6 трильйонів 210 блн. кубометрів газу та 3.5 млн. тонн нафти.

Програму має затвердити Кабінет Міністрів Криму і Верховна Рада України.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

БРІДЖ ПРИЖИВСЯ І В УКРАЇНІ

КИЇВ. — Українські бріджисти готуються до участи у світовому чемпіонаті, який відбудеться на острові Родос у Греції. Міжнародний олімпійський комітет недавно визнав спортовий брідж олімпійським видом спорту і в Атланті відбудуться показові змагання бріджистів. Офіційний олімпійський статус спортовий брідж отримає через чотири роки. Раніше олімпіяди бріджистів проходили через кожні чотири роки. В Україні протягом останніх двох років проводилися елімінаційні змагання бріджистів з метою виявлення кращих пар для міжнародних змагань.

ПОЖЕЖА НА ДАХУ

СУМИ. — Тут на даху сумського банку "Новий", який міститься у прибудові до багатоповерхового будинку, сталася пожежа. Постраждало одне помешкання. Пожежники висунули дві версії: недокурена цигарка, необережно кинута кимось з бальконy або зумисний підпал конкурентами банку, який щойно відзначив своє новосілля.

Л.КУЧМА РАДИВСЯ З АСОЦІЯЦІЄЮ МІСТ УКРАЇНИ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма 11-го червня зустрівся з представниками Асоціяції Міст України, з якими обговорив фінансово-економічні проблеми українських міст, а також необхідність шукати цивілізоване рішення для якнайшвидшого прийняття нової конституції. Президент зазначив, що спеціяльна комісія продовжує працю над проєктом і 19-го червня в парляменті відбудеться його друге слухання. Представники Асоціяції Міст України висловили Президентові Л.Кучмі свою підтримку.

ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ СПІВПРАЦЯ З ЮНІДО

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України затвердив положення про українську частину спільного комітету "Уряд/ЮНІДО" та її склад. ЮНІДО — це угода між Урядом України та Організацією Об'єднаних Націй з питань промислового розвитку. Співголова комітету віцепрем'єр-міністер Анатолій Кінах зазначив, що основним завданням української частини спільного комітету є підготовка програми та визначення нових можливих сфер співробітництва з ЮНІДО.

"ТАНДЕМ СТРАТЕГІЧНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ"

КИЇВ. — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл та голова Української Національно-Консервативної Партії Олег Соскін провели пресову конференцію на тему "Україна-Польща — тандем стратегічного призначення". На думку обидвох лідерів, найближчою метою їхніх організацій є зміцнення незалежної української держави та підтримка зусиль Польщі у процесі загальноевропейської інтеґрації. Вони також оприлюднили меморандум про стратегічне партнерство Польщі та України і запропонували налагоджувати партнерство між двома державами в усіх галузях спільного життя. Найбільш доцільним, згідно з меморандумом, є створення механізму проведення постійних та періодичних польсько-українських вершинних конференцій за участю президентів та прем'єр-міністрів обидвох держав, створення українсько-польського інституту та постійного обміну досвідом між парляментаристами і міністерствами закордонних справ обох країн. Меморандум підписали Леонід Кравчук, Богдан Горинь, Левко Лук'яненко.

ЗВІТУЮТЬ ПРО ПРАЦЮ ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — Пресова служба Верховної Ради підготувала статистичні дані про працю 5-ої сесії українського парляменту. Від 16-го січня до 10-го червня відбулося 95 пленарних засідань, на яких розглянуто 265 питань. Остаточно ухвалено 71 закон, у першому читанні — 17 законів, в третє читання перенесено чотири законопроєкти. Ухвалено також 132 постанови. Член тимчасової спеціяльної комісії від групи "Єдність", депутат України Віктор Омелич повідомив, що комісія має величезний обсяг роботи: надійшло понад 2,000 зауважень до проєкту конституції. Тому, на думку Омелича, можливо, 19-го червня депутатам лише буде роздано проєкт конституції, порівняльна таблиця якого вже сьогодні становить 400 сторінок.

РУХІВЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ТОВАРИША

ЛУЦЬКЕ. — Тут відбувся вечір пам'яті заступника голови Волинської обласної організації НРУ Олександра Юрченка, вбитого 10-го червня 1995 року. На вечір прибули представники політичних і громадських організацій, друзі та рідня загиблого. Учасники акції вирішили клопотатися про присвоєння одній з вулиць міста імени О. Юрченка.

Уряд підтримав участь України в міжнародних космічних проєктах

Київ. — Престиж України як космічної держави має ще більше зрости в результаті розпорядження Кабінету Міністрів, яким підтримано ініціятиву трьох установ України щодо участи в міжнародних космічних проєктах, повідомила УНІАР.

За участь українських підприємств у цих проєктах з фірмами „Лорал" і „Морський старт" виступили Національна Космічна Агенція України, виробниче об'єднання „Південний машинобудівний завод" і конструкторське бюро „Південне".

Уряд доручив Міністерству Фінансів та Міністерству Економіки з участю Національного Банку України надати допомогу „Південному машинобудівному заводові" і „Південному" в пошуках джерел фінансування, включаючи залучення чужоземних кредитів, для їх підтримки у здійсненні міжнародних космічних проєктів.

Помер І. Радь, секретар 320-го Відділу УНСоюзу

Джерзі Сіті, Н. Дж. — До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла сумна вістка, що 7-го червня ц.р. помер св. п. Іван Радь, секретар 320-го Від-ділу УНСоюзу у Балти-морі, Мд. Похоронні виправи відбулися з численною участю, бо покійний широко уділявся в громадській праці. В понеділок, 10-го червня ц. р., похоронено покійного з української католицької церкви св. Михаїла, де покійний був дяком, а тіло перевезено на церковний цвинтар. Він був секретарем 320-го Відділу майже 10 років, теж служив касиром в Окружному Комітеті УНСоюзу та був делегатом на союзовій Конвенції в 1986 році, кotra відбулася в Балтиморі. Окрім союзової праці св. п. Іван Радь був членом місцевого відділу УККА та секретарем в Організації Оборони Лемківщини.

Св. п. І. Радь

Народжений в Лемківщині 8-го травня 1923 року, приїхав до Америки після війни та включився в громадську працю. Залишив дружину Любов, доньку Марію, синів Ігоря, Ореста та Адріяна з дружиною Авівою. Він працював для добра громади і навчив своїх дітей шанувати громадську працю.

Донька покійного Марія перебирає обов'язки секретаря Відділу.

УПЦ КП і незареєстрована БПЦ визнали одна одну

Київ. — Українська Православна Церква Київського Патріярхату і Болгарська Православна Церква, що відколовся від офіційної БПЦ, визнали одна одну, повідомив „ОМРІ Дейлі Дайджест".

Патріярх УПЦ КП Філарет і Митрополит БПЦ Інокентій оголосили про взаємне визнання 8-го червня. Обидва ієрархи взяли участь у спеціяльній Службі Божій у Володимирському соборі в Києві.

Як УПЦ КП, так і незареєстрована БПЦ не є визнані жодною православною екуменічною патріярхією.

Тим часом Патріярх офіційної БПЦ Максим завершив візиту до Києва, під час якої зустрівся з Митрополитом УПЦ Московського Патріярхату Володимиром (Сабоданом) і віцепрем'єр-міністром України Іваном Курасом.

Брак реєстраційних бюр спиняє приватизацію землі

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Про проблему створення бюр земельної реєстрації в Україні наша гостя вже писала на сторінках „Свободи" і „Українського Тижневика" скоро після поворотy із свого понад тримісячного перебування в Україні. Використовуючи нагоду, що вона була на відвідинах у родини в Ню Йорку, щоб ще і безпосередньо розпитати про цю важливу справу. Анізія Жаровська їздила в Україну як дорадник, делегована до цього завдання урядом Канади, а вглядно Інститутом громадської адміністрації, щоб допомогти в організації реєстраційних бюр.

А. Жаровська в редакції „Свободи".

— Як це сталося, що ви займаєтеся цією справою? — питаємо нашу гостю.

— Я по званні урбаніст і працювала 15 років в бюрі Головного прокурора провінції Онтаріо. Коли в Україні пройшов закон про приватизацію, показалася сильна потреба реєстраційних бюр. З тієї причини зложили свої проєкти, як ще впровадити в адміністрацію аж чотири держави, а це Канада, Швеція, Німеччина і ЗСА. Канада маючи дуже добру систему таких бюр згідно із своїм проєктом заложила пробне бюро, а я мала за завдання розглянути можливості в урядових чинниках.

— Як бачимо із ваших статтей, ви проаналізували справу на місці.

(Закінчення на стор. 3)

Олімпійський вогонь проходитиме через Джерзі Сіті

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Управа 71-го Відділу СУА повідомляє українську громаду, що у вівторок, 18-го червня ц. р. в годині 8-ій вранці на долині міста Джерзі Сіті (Exchange Place) пробіжать бігуни з олімпійським вогнем з нагоди 100-ліття Олімпіяди.

Програма розпічнеться в год. 8-ій ранку. З цієї нагоди 71-ий Відділ СУА влаштовує в цій дільниці мистецьку виставку.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 11-ГО ЧЕРВНЯ, Роберт Дол офіційно попрощався зі своїми колегами в Сенаті та залишив усі турботи цієї установи для наступного провідника сенатської більшости. Зі справжнім зворушенням прощали цього одного із небагатьох справжніх вашінгтонських політиків, сенатори обидвох партій. А сам Р. Дол також із не меншим зворушенням покидав приміщення Капітолю, де провів велику частину свого життя та цим кроком закінчував свою 35-річну кар'єру кензаського сенатора. Навіть президент Билл Клінтон під час своєї передвиборчої кампанії у Каліфорнії публічно визнав заслуги і віддану працю Р. Дола для країни. Тепер з повним розмахом Р. Дол, єдиний противник Президента, також розпочав свою передвиборчу кампанію з метою позмагатися за цей найбільш престижевий пост в країні.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН під час своєї передвиборчої кампанії у Каліфорнії зробив ще одну обіцянку перед виборцями, щоб бодай частинно применшити свої невдачі в зупиненні нестямної поведінки серед підлітків та її зображень на телевізійних екранах. Він повідомив, що наступного місяця запросив на зустріч до Білого Дому чільних керівників телевізійної індустрії, щоб з ними переговорити можливості припинення існуючих форм насильницької поведінки різного роду телевізійних героїв, які мають небажані впливи на дітей і підлітків.

У СВІТІ

В ОСЛЬО, норвезькій столиці, декілька останніх днів тривали напружені переговори щодо контролі над озброєнням на території колишньої Югославії. З понеділка на вівторок, 11-го червня, переговори продовжувалися цілу ніч, однак делегації так і не прийшли до єдиної думки з приводу статусу самочинно проголошеної боснійськими сербами і ніким більше не визнаної Сербської Республіки. Боснія вважає цю землю своєю історичною територією. Тим часом боснійські серби висловлюються за такий статус, який дозволив би Сербській Республіці відокремитися від Боснії і ввійти до складу Югославії.

ПОНАД 6,000 уродженців Квебеку, які не хочуть відокремлення їхньої провінції від Канади, разом зі своїми однодумцями з інших канадських провінцій зібралися минулої неділі перед будинком парляменту в Оттаві. Там закінчився дводенний „Маратон любови до Канади". Його учасники, англоканадці і франкоканадці, подолали 150-кілометровий шлях на велосипедах, на конях, в інвалідських возиках і навіть пішки, щоб подати до парляменту „Декларацію єдности". У цьому документі, підписаному 16 посадниками з 20 міст, підкреслюється рішучість людей „у випадку одностороннього проголошення квебекськими сепаратистами відокремлення цієї франкомовної провінції від канадської федерації.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Українські війська в акціях миру

Саме минулого тижня пресове аґентство України подало вістку, що на Львівщині відбулися багатонаціональні навчання „Щит миру–96", які проходили під егідою програми НАТО „Партнерство для миру". Довідуємося, що у навчаннях брали участь підвідділи із дев'яти країн, а 12 країн вислали своїх спостерігачів. У відкритті, що відбулося у львівському навчальному центрі, брали участь міністри оборони країн-учасниць, а також керівники військових частин Мадярщини, Грузії та Білорусі. Характеристичним для цієї спільної акції саме на території України було слово секретаря Департаменту оборони ЗСА Вілляма Перрі, який завважив, що про таку дію ще п'ять років тому навіть не можна було мріяти і нею „пишеться нова історія нового покоління".

Признання для України, як у випадку навчання на Львівщині, не є перше у відношенні до співучасти українських військ у мирових акціях. У травневому числі „Тижневика оборони Джейн'с", що займається військовими питаннями, знаходимо велику і написану дуже прихильно для України статтю саме на тему вкладу українських військ в мирові акції від часу здобуття незалежности. Виявляється, на підставі даних, що українські війська вперше дістали доручення включитися в таку акцію ООН в Боснії у 1992 році і від того часу контингент військ збільшився до 1,200 членів піхоти, не враховуючи старшин, обсерваторів і гелікоптерів. Україна вийшла також на третє місце у доставі повітряних транспортів і є однією із 25 країн, що найбільше допомагають у мирових акціях. Як подають з офіційних кіл Києва, за ці три роки в колишній Югославії було 7,000 українських військовиків, 15 згинуло в акції, а 51 було поранених.

Все це вказує виразно на те, яку провідну ролю відіграє українська армія у міжнародних акціях і тому не дивно, що саме тепер в Україні відбулися навчання членів „Партнерства для миру". Розуміється, це не перша участь в такому навчанні. Від часу, коли Україна вступила, як член, до „Партнерства для миру" в лютому 1994 року, її представники брали вже участь в дев'ятьох різних вишколах і численних вимінних програмах для членів НАТО, які включають також військові вправи.

Розуміється, все це надзвичайно корисне для зміцнення українського війська, а передусім для здобуття досвіду, який дуже потрібний молодій українській армії. Саме у зміцненні сил і знань армії України ще дуже багато бракує. Тут передусім відчувається брак відповідних військових шкіл для всіх щаблів військовиків і відповідної можливости вишколу. Це і одна з причин, яку знавці військового діла в ЗСА подають для зрозуміння феномену великої і активної участи українських військ в акціях „Партнерства для миру". Розуміється, може найважливішою причиною є бажання показати свою незалежність від Росії, а тим і здобути впливи на Балканах та нав'язати добре спілкування з представниками інших европейських держав у спільних акціях. Це є важливим фактором, бо, як підкреслюють американські обсерватори, українські військовики не мають досі можливости до відповідного вишколу, якого дуже сильно бракує в першу чергу старшинам, військовим обсерваторам чи військовій поліції. Досі тих старшин, що мали б брати участь у всіх мирових акціях, посилають лише на короткі курси для військовиків у Київському Університеті, які провадить емеритований генерал, і там майбутні члени мирових акцій вивчають англійську мову і культуру країн, до яких можуть бути призначені. Також є відповідні курси у військових школах, а допомагає досвід на місцях.

В загальному можливість українським військовикам побувати в інших країнах у мирових акціях, а також їхні тепер часті відвідини баз західніх країн, дають їм відповідний і так конечний досвід та науку. Тому аналітики тих військових мирових акцій вважають, що постійні спільні акції є для України, як і для інших країн, які розвинулися після закінчення холодної війни, дуже на часі. Але тепер українські мирові війська потребують кращого політичного вироблення і кращого військового вишколу, а в майбутньому повної еволюції у побудові та праці української армії.

Петро Грицак

БРАК ДОБРОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО УКРАЇНУ

II

У своїй широковідомій і перекладеній на англійську мову статті „Як нам обладнати Росію" (1991), Солженіцин нарікає, що сьогоднішні українці не йдуть слідами „Російської Ради" з 1848 року (оригінально знаної для нас як „Руська Рада"), знову жонґлюючи браком різниці між поняттями „русский" (тобто „російський" та „руський" — сьогодні знаний народ як „український" — все досить складні поняття, які напевне Солженіцин добре розуміє, але навмисне сіє явну дезінформацію для непоінформованого читача). Тому проблема національної назви українців для англомовного читача вимагає спеціяльного, ширшого пояснення: щоб нарешті всі могли зрозуміти, що українці в жодному разі не є тільки якимись спантеличеними „ворожою до Росії аґітацією", етнічними росіянами.

Ще в іншому місці („Сучасність", грудень 1994) Субтельний висловлює думку, що українська державність впала українцям „як сливка в компот" без (більшої) національно-визвольної боротьби. Це є передрук статті, яка появилася перед тим англійською мовою. Це є взагалі думка, яку поділяють також деякі т. зв. „політологи". Це ідея, підхоплена теперішніми номенклятурними елементами в Україні, яка доводить до відомого, недавно проголошеного висновку, „що українська національна ідея" (чи щось в тому роді) не дописала! І тому, логічно, треба створити якусь двомовну (?) сатрапію, головно для добра теперішньої „партії влади". Справа української національно-визвольної боротьби є, однак, більш скомплікована, через гекатомби жертв українців, незалежно чи фактичних, чи тільки уявних, у хворобливій уяві КҐБістичних катів: буржуазних націоналістів, „куркулів", всякого роду „бандитів", „зарубіжних відщепенців" і т. д., не кажучи про мільйони невинних жертв. Це все витворило критичну масу (вживаючи відому фразу з нуклеарної технології) й довело до „вибуху" в стисло політичному сенсі, й евентурально після відомого путчу 19-го серпня 1991 року, на спілку із до краю переляканою тодішньою українською номенклятурою, до проголошення незалежности, та опісля референдуму в тій справі й остаточно до формальної ліквідації СССР 31-го грудня 1991 року, як наслідок Біловезьких угод між Кравчуком, Єльцином та Шушкевичем.

Тим часом американські „інсайдери", описуючи роки президента Р. Реґена й часи „перестройки", які евентуально до тих вагомих подій довели, й одним словом не згадують України ("On the Brink", Jay Winik, Simon & Schuster, 1996), а вже вищезгаданий Метлак у недавній статті у престижевому журналі „Форейн Аффейрс" відверто говорить, що самостійна Україна ніколи не була в американських плянах. Тому, може, про вирішальну ролю України в ліквідації СССР нині дуже мало говориться.

Всі ці справи епохального значення є гарним матеріялом до сучасної історії України англійською мовою, написаній з української державницької точки зору. Такою може бути, безперечно, також книжка Субтельного після деяких доповнень і пристосування до нинішніх відносин, де в номінально незалежній українській державі панує далі тільки косметично „зукраїнізована" номенклятура. Її представники не раз (як тільки трапляється нагода) з гордістю стверджують свою номенклятурну пов'язаність через родинні зв'язки з такими колами попереднього покоління (щоб задекларувати свою ортодоксальність) і стараються вишколити своїх потомків на своїх гідних наслідників. Ми, однак, маємо надію, що розповсюдження правильної інформації про Україну таки виховає нове покоління української молоді, здатне до участи в державній службі тільки для добра України, без жодних номенклятурних зобов'язань. Тут великою допомогою була б новітня історія України, як згадано вище. Книжка Субтельного є тільки прикладом, гідним до наслідування. Автор вірить, що незабаром знайдуться інші історики, щоб прислужитися Україні, а також для піднесення власного самопочуття, написанням модерної і практично задовільної історії України, розрахованої на вимогливішого читача. А може така історія вже десь навіть існує? В усякому разі, історія України англійською мовою, написана в сучасному дусі, може переконати навіть деяких нині активних номенклятурників про необхідність пристосуватися до нових обставин та пробувати дійсно служити для добра української держави.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Успішний дебют Чорноморського танцювального ансамблю у ЗСА

Звичайно, можна очікувати українського балетного гурту у ЗСА з Одеси, Харкова чи Львова, не забуваючи і Києва, але з Миколаєва? Не того з-над Дністра, а онтого з-над Дніпра. Там же будують кораблі. Справжня несподіванка, в яку важко повірити. А проте це факт. Такий український ансамбль, „Чорне море" чи „Чорноморський балет", існує, прибув до ЗСА і здобув собі навіть визнання. Про це засвідчує хочби блискуча оцінка газети „Скрентон Таймс" з 18-го квітня ц. р. Похвалам цього українського балету там немає меж. Танцюриста і мистецького директора ансамблю Віктора Осипова порівнюють тут навіть з прославленими Джін Келлі чи Михайлом Баришніковим.

Тим часом наша громада в Ню Йорку читала з деяким недовір'ям скупі балетні оголошення, без жодної реклями, і не знала, що чинити. До того ж ще в день виступу чорноморців Ню Йорк був справді перевантажений досить важливими імпрезами. Проте два представлення „Чорноморського балету" таки відбулися 5-го травня у залі мистецької школи при 2-ій авеню. Самозрозуміло, публіки було обмаль. Однак ці виступи несподівано роз'яснили сумнівні очікування, бо увінчалися насправді великим успіхом. Новий, невідомий танцювальний ансамбль з Миколаєва сподобався.

Про історію цієї трупи ми ще не вспіли багато довідатися, але, наприклад, однієї звістки в нашій пресі було б досить, щоб стягнути до залі навіть і численну публіку. А звістка ця мала подати до відома нашої публіки, що фінансову допомогу, от хочби на ориґінальні, мальовничі костюми, постачила ансамблеві Миколаївська фірма, що будує кораблі. Це прикладно, конструктивно і культурно. Оголошення повідомляли, що ансамбль виступатиме під фірмою Авіялінії України, проте адміністрація цілого турне була в руках Леоніда Олексюка з Клівленду. І від членів трупи автор цих рядків почув запевнення, що адміністрація виступів була справна і задовільна.

Поки писатимемо про плюси Чорноморського ансамблю, мусимо звернути увагу на деякі мінуси чи недоліки цієї молодої трупи. Перша річ, ансамбль не спромігся на програмку концерту. А це одна з непростимих і некультурних большевицьких залишків, що діяли проти поширення української культури. Далі, брак програмки — це легковаження публіки, а рівночасно й самого ансамблю. Програмка — це прославлення праці гурту, це пам'ятка-документ для сучасности та майбутности. Видання програмки може коштувати дуже дорого або майже нічого. Вона мусить подавати всі точки, авторство та бути грамотною. В найскрутнішому випадку точки виступу заповідають зі сцени. Але це ніколи не заступить програмки. На брак програмки балету звернула увагу і американська газета. Мені, як критикові, програмку нашвидкоруч було виписано.

З іншим браком треба б погодитися із конечности. А саме, замість „живих" музикантів, оркестра була тут награнa на магнетофонну стрічку. І справді акомпаньямент до всіх танців був першорядний, тільки оркестри не можна було бачити. Зате оце технічне заступство майже наполовину зменшило фінансові видатки трупи. Між іншим, награння акомпаньяменту більшою оркестрою додатньо впливає на слухача. Тільки в одній точці „Несе Галя воду" почули ми зовсім непотрібно кілька заблуканих тактів із забутої „Падмасковнис вєчера", які фатально чужо звучали у вируванні українського наспіву.

Сама програма розпочалася розмашним, панівним „Козацьким маршем" зі списами. Це був бадьорий чоловічий танок під гучні оплески. Друга точка — „Козацькі шаблі", гуртовий танок ритмічних зударів шаблями. Далі пішла „Підківка", парубоцька точка з дівчиною, яка гордиться срібною підковою. „Троїсті музики" — це три музиканти, яким дівчина-чарівниця відбирає їхні інструменти (скрипку, со-

(Закінчення на стор. 4)

Дора Рак

КОНФЕРЕНЦІЯ ЛЮДСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ ГАБІТАТ II

II

Брак мешкань, санітарних умов, зріст безробіття, відсутність здорової води і забруднення повітря, зокрема у промислових центрах України, спричиняють зниження стандарту життя, недуги та всілякі неґативні соціяльні феномени, як злочинність, проституція тощо. Це тепер проблеми універсальні у цілому світі, і їх будуть розглядати на конференції міст у Стамбулі, куди поїде також українська делеґація. Для України існує ще проблема повернення депортованих осіб — головно татар, які, повертаючись, не застають свого колишнього житла і стають бездомними.

Проблеми будівництва і мешканеві український Уряд став нормувати відповідними законами, інформував делеґат. Так, у 1992 році ухвалено новий земельний закон, в 1993 році — плянувальний закон для міст, а в 1994 році прийнято постанову відносно ресурсів для поправи у будівельному секторі, про що Уряд звітував в ООН, Комісії для справ людських осель.

Важливою і невідкладною справою є проблема мешкань і захисту для осіб похилого віку, немічних або фізично неспроможних, якою займається Міністерство соціяльного захисту населення. Про ці проблеми і пляни говорили делеґатки з Києва на спеціяльній сесії Комісії соціяльного розвитку в Ню Йорку, що саме закінчилася.

Конференція у Стамбулі відбувається на запрошення турецького уряду 3-14 червня під назвою „Вершини міст". Її метою є обміркувати способи і засоби (ресурси), як зробити міста, містечка і села у світі більш життєздатними і тривалими. Спішну увагу треба приділити п'ятьом важнішим ділянкам: міське зубожіння і забезпечення працею; міське довкілля і здоров'я; урбаністична господарка; приготованість на можливість катастроф (у великих містах) і подолання їх; доступ до мешкального захисту і землі. Тож делеґати, приймаючи принципи дій та укладаючи „плян акції" на майбутнє, зобов'яжуться усунути урбаністичні проблеми. Проблеми міст є спільні для всіх країн, а наслідки подібні. Для регабілітації міст треба спішної акції і фінансової кооперації міжнародної спільноти. Держави працюють над своїми національними плянами, щоб при допомозі відповідних законів, наукових дослідів і вишколу, поліпшення технічних засобів — запобігти кризі міст. Тут надаються і постанови з конференції у Копенгаґені відносно поборювання зубожіння і безробіття, як передумови для кращого життя населення.

Статистичні дані ООН на 1994 рік подають, що 45 відс. населення світу живе в містах, а до 2005 року зросте до 50 відс. Не дивно, що зростає занечищення міст і безробіття, а з цим зубожіння і недуги, бездомність, в тому числі і дітей, злочинність, наркоманія, проституція, торгівля дітьми і жінками.

За статистикою ООН, 2.5 блн. мешканців живе у містах, а 3.1 блн. — у сільських місцевостях. Зі зростом населення у XXI столітті збільшиться урбанізація, а з нею і зростуть проблеми, в тому числі і води. Про кризу води буде мова на стамбульській конференції — про „міста, спрагнені води", що актуальне в Укра-

(Закінчення на стор. 3)

Уляна Дячук

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ

(З матеріялів пленарної сесії СКУ 31-го травня і 1-го червня)

II

В моїй організації, УНСоюзі, великою проблемою є тепер старший вік секретарів Відділів, які ними провадять, дбають про доплив нових членів і є їх душею. Членство роками постійно перебирало стару управу, а батьки не старалися притягнути дітей до Відділів і навіть не казали їм, що вони є членами цієї довголітньої організації. Коли стають дорослими, у них немає зацікавлення Відділом ані організацією. Тому поєднуємо малі Відділи з більшими і сильнішими, які мають кращу можливість вибрати добру управу та законтивізуватися.

На останній Конвенції у 1994 році вибрано на 24 пости в Головному Уряді 14 осіб нижче 50 років, що було великим позитивом для дальшого росту установи. Молоді радні приготовили сторінку УНСоюзу на Internet і взяти на себе обов'язок її провадити.

Велику кризу переживає багато років українська праса, яка є важним чинником у збереженні української ідентичности. Як всім, мабуть, відомо, минулого року стояло питання на розгляді Головного Уряду, чи бути 102-річній „Свободі" щоденником, чи перейти на тижневик. І тоді видавець, УНСоюз, поставив цю справу до вирішення передплатникам. З 9,500 передплатників відгукнулися 5,000, 60 відс. з них проголосували за щоденник і таким він залишився при значній підвижці передплати. Але разом з тим залишилася невияснена ситуація з передплатниками, які не відгукнулися на запитник, чи їм було байдуже, бо будуть платити будь-яку передплату, щоб мати щоденник, чи, може, байдужі, що з ним станеться. І тепер, коли добігає рік часу, відколи передплата зросла з 30 до 60 дол. на рік для членів і до 100 дол. для нечленів з огляду на саму оплату за пересилку у висоті 48 дол. річно, кількість передплатників значно впала. Багато пояснюють невідновлення передплати тим, що постаріли і не можуть вже читати, що є зовсім оправдане, але є і випадки, коли одну газету читачі передають з рук до рук, по кількох помешканнях в одному будинку в Ню Йорку. Знайти нових передплатників тяжко. Нові еміґранти нарікають на ціну, погану українську мову та статті, які їх не цікавлять. Але часто купують „Новое Русское Слово", з якого, як твердять, мають більше користи чи інформацій, таких як оголошення про можливу працю, помешкання.

Не маємо ще вияснення, чому тратимо також читачів англомовного „Українського Тижневика", який повинен мати читачів з молодшого покоління. Робимо постійно заходи, щоб дістати нових передплатників для цієї газети, але також це нелегко. У теперішніх часах великого зросту друкарських коштів, пересилки та паперу не є можливо жодній організації підтримувати пресу до того ступеня, як це робив донедавна ще УНСоюз.

Молодь — це майбутнє нашої організації і громади. Тому продовжуємо надалі на Союзівці табори молоді — пластові „Пташат" українською мовою впродовж двох тижнів, а цього року впроваджено ще табір для англомовних дітей віком від 4 до 6 років. Далі відбуватимуться на Союзівці курси для нових учителів українських суботніх шкіл, завданням яких є піднести впродовж двох тижнів знання і кваліфікації з українознавчих предметів. Цей табір повністю фінансує УНСоюз. В останні роки багато учасників цих курсів прибувають з Канади.

У розваговій частині програм Союзівки стараємося давати перевагу ансамблям молоді зі ЗСА і Канади, бо вони повинні виступати перед українською публікою, щоб мати заохоту до дальшої праці у нашій громаді.

У загальному в нас поволі шириться серед середнього покоління погляд, що нам треба більше уваги звертати тепер на нас самих, на наші організації, а в першій мірі на нашу молодь, яка тут, на поселенні народилася, виросла і напевне буде далі жити і творити собі своє життя. Треба шукати нових доріг до молоді, щоб їх притягнути до громади та підсилити нею наші організації.

Треба більше наших фінансових ресурсів присвячувати організаціям нашого поселення. На жаль, наші спроби втягнути нову еміґрацію в ряди існуючих організацій не мали досі бажаного успіху, хоч нові поселенці є майже у всіх більших містах. Звичайно, бувають вийнятки. Новоприбулі самі себе також не організовують, а якщо є такі організації, то про них мало знаємо. Відомо нам про одну „третю хвилю" в Нюарку, Н. Дж. Є спроба заснувати школу українознавства у стейті Вашінґтон, яка не підлягала б Шкільній Раді, з підручниками тільки з України.

З незалежністю України змінилося наставлення української етнічної групи та потреба і ціль її існування. Тому виринає конечність зробити перевірку і підсумки нашого ставлення до України, як і України до діяспори за 5, 10 чи 15 років, коли економічний стан там, сподіваємося, значно поліпшиться. Разом з тим вимогою часу є застановитися, якою хочемо бачити нашу громаду за 5, 10 чи 15 років, щоб виробити пляни для досягнення бажаної мети.

Про проблему збереження української національної ідентичности треба постійно говорити та поставити як проблему число 1 на наших усіх поселеннях. Тому буду старатися, щоб у „Свободі" і „Українському Тижневику" поміщувати статті, пов'язані з цією темою, щоб почати дискусії на цю так преважливу справу. Ми мусимо також брати за приклад інші етнічні групи, які всупереч існуванню незалежної батьківщини, з якої вийшли, зуміли зберегти свою ідентичність впродовж багатьох років. Крім того треба випрацювати дефініцію національної ідентичности, наприклад, чи той, хто не говорить вже українською мовою, але активно працює для української громади, церкви чи України, чи є він національно свідомий, чи маємо його відкинути. А таких людей є більше. Це тільки одне питання.

Тому вертаюся до сказаного на початку: тема збереження української ідентичности вимагає багато часу і широкої дискусії та великого зацікавлення якнайширшого кола наших організацій і незорганізованого громадянства.

Конференція...

(Закінчення зі стор. 2)

їні, зокрема у післячорнобильський період.

Як сказав генеральний секретар стамбульської конференції д-р Валлі Н'Дов, „Габітат II — це щось більше, ніж звичайна конференція. Це справжнє ствердження міжнародної спільноти, що вже мало часу, якщо хочемо рятувати майбутнє. Треба вже нині знайти розв'язку проблем, найбільш актуальних у нашу епоху, ставлячи собі питання: як ми живемо, де ми живемо і головне — чи переживемо".

Паралельно з державною конференцією відбуваються форуми (їх дев'ять) і кокуси. Понад 5,000 представників від НДЖО з цілого світу будуть обговорювати окремі теми Габітат II, щоб передати на конференцію домагання низів. З Ню Йорку будуть представлені окремі НДЖО Комітети (родини, дітей, статусу жінок, роззброєння й ін.) та окремі більші організації, в тому числі Світова передача інформацій у складі шістьох осіб під проводом голови д-р Христини Дурбак.

Сподівана кількість учасників на державну конференцію і форуми НДЖО — понад 20 тисяч. Як інформують, на конференцію приїде понад 4,000 державних делегатів і понад 3,000 журналістів, а понад 6,000 недержавних організацій зареєструвалися на НДЖО форуми.

Постанови усіх шістьох конференцій Організації Об'єднаних Націй підтримують демократичні і гуманні ідеї чартеру ООН, а коли б світ здійснив усі „пляни акцій", то справді постав би досконалий світ для добра усього людства.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ розслідування вайтвотерської афери, у вівторок, 11-го червня, закінчила свою 14-місячну працю переслухань, після того, як республіканські члени комісії не змогли здобути відповідної кількости голосів для того, щоб надати Дейвидові Гейлові, головному звинувачеві Президента Клинтона, імунітет в заміну за його свідчення. Демократичні члени комісії сказали, що надання йому імунітету дало б йому заслону перед майбутніми судовими оскарженнями. Одначе республіканці твердять, що демократи цим способом намагаються охоронити Президента.

В ІНТЕРВ'Ю для московської газети „Комсомольская Правда" (з вівтірка, 11-го червня) міністер закордонних справ Росії Євгеній Прімаков сказав, що російський уряд не змінить своєї точки зору на проблему розвитку Північно-атлянтичного оборонного союзу. Ця точка зору полягає в тому, що „військова структура НАТО не повинна наближатися до російської території". Міністер Є. Прімаков пообіцяв, що „російські танки не вирушать на територію Східньої Европи, також Росія, при всьому бажанні, не може застосувати права вето на кількісне збільшення НАТО. Тому, мовляв, найкращим способом є мирні добросусідські домовлення. Однак разом з тим міністер Є. Прімаков у дусі ультимату остеріг, що Росія готова створити „новий оборонний союз на базі держав-членів СНД". З огляду на цю зовнішньополітичну російську доктрину стають зрозумілими спроби Москви відвернути Україну від незалежного шляху і пристібнути її до неоімперської російської колісниці.

„ЯКЩО Б СТАЛІН прожив ще п'ять-шість років, то Совєтський Союз на довгі віки став би непереможним",— сказав в інтерв'ю для мадярської газети „Мадяр Гірлян" голова Комуністичної партії Російської Федерації Геннадій Зюганов, який є одним з головних претендентів на пост президента Росії. На зауваження мадярського журналіста, що в роки сталінських репресій у тюрмах і концентраках загинули мільйони людей, Г. Зюганов холоднокровно відповів, що „в російських тюрмах і тепер сидить повно людей, може ще й більше, ніж за Сталіна". Лідер російських комуністів вважає, нібито у тодішніх репресіях винен не Сталін, а „чужі для російської нації елементи — Генріх Ягода, Лазар Кагановіч, Льова Мехліс і Берія. А Сталін хоч і був грузином, однак глибоко засвоїв російську ідею, під час війни спирався на Церкву і був надійним захисником тисячолітньої російської імперії",— сказав Г. Зюганов, даючи до зрозуміння, з кого він братиме приклад, коли стане президентом.

ЗСА...

(Закінчення зі стор. 1)

ного департаменту для справ Східньої Азії і тихоокеанського регіону, та інші члени Уряду вже кілька місяців турбуються, що Японія і країни члени Европейського союзу критикували торговельну політики Америки супроти Китаю та використовували існуюче напруження між цими країнами для власних торговельних користей.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

Щодо залізниці, то на будівництво її проголошено лише тендер і йдеться тільки про гіпотетичну участь України у ньому, сказав Є. Сергеєв.

Інформуючи про механізм дотримання Україною санкцій проти Лібії, Ю. Сергеєв зазначив, що за допомогою ЗСА й інших країн створено систему експортного контролі — відповідний комітет, заступником голови якого є заступник міністра закордонних справ Константин Грищенко, без візи якого жодна технологія, жодна продукція на може бути вивезена за кордон.

К. Грищенко теж заперечив повідомлення „Вашінгтон Таймсу", назвавши статтю "фальсифікованою інформацією".

Ю. Сергеєв не виключив, що проблеми з дотриманням санкцій можуть виникати з окремими „особами-носіями інформації". За його словами, це проблема будької країни.

Шукаючи пояснення появи цієї статті, сказав Ю. Сергеєв, необхідно звернути увагу на те, кому це вигідно. „Може тим, хто бажає виграти тендер з будівництва залізниці? — запитав він. — А може, це сталося тому, що незабаром Конгрес ЗСА має розглядати питання про надання Україні підтримки у різних сферах?"

Брак...

(Закінчення зі стор. 1)

— Думаю, що це мені подекуди вдалося. Але розуміється досі немає бюр реєстрації так, як це потрібно у всіх місцевостях і ця система ще не є затверджена Урядом України, хоча в кожному місті вона повинна бути. Про це я писала точно у своїй статті в „Свободі". Я мала нагоду також побувати в Управлінні кадастрії, геодезії і картографії і при тому ствердила, що там знаходяться мапи цілої України, однак раніше ці карти були засекречені. Директор Управління, з яким я співпрацювала, Анатолій Бондар, розуміє добре конечність створення по цілій Україні реєстраційних бюр, але найважливіше, щоб Уряд затвердив відповідний закон.

— Ви напевно мали нагоду завважити чи і як досі іде приватизація землі?

— Досі сприватизованої землі дуже мало, виглядає немов населення не дуже вірить у приватизацію і просто її боїться. Здається, що брак реєстрації дуже сповільнює цю справу і розвій приватизації іде слимаковим ходом. Доки не буде закону і не впровадиться реєстраційних бюр, які будуть визнані офіційно, важко сподіватися скоро приватизації землі.

— Значить все залежить від відповідного закону в цій справі?

— Так воно тепер виглядає і тут може потрібно також включення до цієї справи міністерства Юстиції. Зразки бюр реєстрації можна б взяти із давніх зразків Польщі і Закарпаття чи навіть Росії, але все гальмує брак закону, проєкт якого пішов ще в червні 1995 року до Президента — однак досі не був полагоджений. Мусите знати, що Світовий банк призначив на заложення бюра реєстрації 30 млн. дол., канадський уряд дав на створення експериментального бюра реєстрації також велику суму грошей в надії, що зможе включитися у переведення цієї справи. Бо ціль канадського уряду є допомогти розвинутися апаратові української держави в тому напрямі.

— Чи ваше завдання закінчилося з цією поїздкою минулого року?

— Надіюся, що ні й думаю поїхати знову літом біжучого року, щоб далі працювати для здійснення і уведення в повну систему так дуже потрібних бюр реєстрації землі, знаючи, що тільки в цей спосіб можна далі розвивати приватизацію землі в якнайширшому понятті. Чейже в 1992 році затверджено закон, що кожний громадянин має право на землю. На жаль, як досі це не дуже перейшло в життя так, як можна було б сподіватися.

Відзначення 10-ліття чорнобильської катастрофи в Брантфорді

Українська громада в Брантфорді гідно і урочисто відзначила 10-ту річницю чорнобильської катастрофи. З ініціятиви місцевого КУК під вмілим головством д-ра Івана Скрипуха створився діловий комітет, який намітив та виконав таку програму.

Мейор міста Брент-форд проголосив день 26-го квітня Днем Пам'яті Чорнобиля. Це появилося у головній газеті „Експозітор".

Одержавши дуже вичерпні інформації від Українського Дослідчого і Документаційного Центру в Торонто (зібрав, зредагував та написав дуже доступний вступ д-р Іван Григорович), ми розвезли по всіх школах (публічних та католицьких), як також до обох газет та до місцевої радіостанції, цілу папку інформацій про цю катастрофу. Обі газети помістили обширні статті в тижні перед 26-им квітня і репортери прибули на саме відзначення.

В п'ятницю вечором, 26-го квітня, приблизно 100 людей з української громади в Брантфорді та з сусідного містечка Ватерфорд прибули до парку „Brant Wall Memorial Park". Був вивішений великий плякат — 10-ліття Чорнобиля.

Вечір відкрив д-р Скрипух, а програмою проводив Петро Вівчарук. Почали відспіванням канадського гимну. Священики о. Богдан Чолій, о. Миколай Сідорський (оба з Брантфорду) та о. Стефан Комарницький (Ватерфорд) відправили Панахиду. Співав хор церкви св. Івана Хрестителя під диригентурою Анни Матвіїв. Після Панахиди хор відспівав „Чуєш, брате мій", під час якої діти Оленка Чолій та Павло Намісняк, обоє вбрані у вишивки, зложили вінок в пам'ять тим, що загинули, хворіють та будуть вмирати внаслідок цієї трагедії. Усі присутні діти поклали червоні гвоздики за всіх дітей Чорнобиля. Опісля мав коротке слово мейор міста Брантфорду Крис Фрієл. Головну доповідь виголосив молодий архітект та активний член громади Стефан Намісняк. Кількома сильними образами він змалював цю трагедію і зумів надати відчуття цієї розпачі, описуючи вибух, опущені села... Програма закінчилася відспіванням українського національного гимну.

Тетяна Чолій

Вейнський університет дякує українській громаді

Історія взаємин української громади з Вейнським стейтовим університетом — це сьогодні 40-літня традиція. А почалась вона з ініціятиви д-ра Степана Мамчура, проф. Василя Рудого, проф. Юрія Бакура, які переконали університет про потребу як для університету, так і для української громади впровадження викладів української мови. Університет погодився під умовою, що українська громада прийме на себе зобов'язання частинно фінансувати цю програму.

Спосіб фінансування щорічними збірками давав часом задовільні, часом незадовільні висліди. Проводила цю акцію Українсько-Американська Культурна Фундація, яку протягом часу очолювали д-р Мамчур, д-р М. Климишин, мгр О. Ліськівська, д-р А. Приходько, при видатній співпраці Д. Строїча, Осипа Захаркова, а дальше Роми Дигдало, Христі Козак, Світляни Петруша, Ліди Лазуренко, Маріяни Ліськівської і д-ра М. Григорчука. З бігом часу виринула думка створити постійний фонд в такій висоті, щоб річними відсотками забезпечити фінансові потреби української програми. Українська громада схвалила цю думку і сьогодні з почуттям добре виконаної повинности можемо заявити: ми розуміли вагу цього почину, ми зібрали на ту ціль понад 60,000 дол. До цього з великою підтримкою прийшли випускники Вейнського університету Рей і Галина Петравскас, Ігор і Зірка Козаки, Олександр і Зеня Серафини, Тіто і Серафима Марзотто.

Що ж дістала українська громада в заміну? В першій мірі українська студіююча молодь дістала можливість поглиблення знання української мови під проводом професорів д-ра М. Цапа і мгр Л. Приходько, дістала почуття вдоволення і гордости, що її мова також дзвенить по університетських викладових залях разом з мовами інших народів. Завдяки рухливій ініціятиві теперішнього викладача мгр Віри Андрушків наші студенти, почавши від 1985 року, мали нагоду почути таких визначних науковців різних професій як проф. Р. Шпорлюк, проф. А. Гумецька, проф. О. Пріцак, Д. Марплс, Р. Сольчаник, В. Мороз, М. Рябчук, А. Кравчук, д-р Брюховецький, Р. Федорів, О. Білорус, В. Рогоза, О. Забужко, Ліна Костенко, Г. Менкуш, І. Вакурчук, В. Пинзеник, С. Ватаманюк, Я. Грицак, Г. Касіянов, а останньо амбасадор А. Зленко. З цієї програми користала рівно ж ціла українська громада, бо багато з вирахуваних осіб зустрічалися з нею, даючи цікаві доповіді.

І так 5-го травня цього року українські студії у Вейнському університеті влаштували для нашої громади в Українському Культурному Центрі „День подяки". Проф. Дан Газе, голова німецько-слов'янських студій, вітав українських добродіїв на цій зустрічі, заявляючи, що в наслідок частих його контактів з українською громадою, в УКЦентрі він почувається як в рідній хаті, зазначуючи при цьому, що це все є наслідком ініціятиви мгр В. Андрушків. Згадуючи історію розвитку української програми та осіб, які причинилися до цього, він з явним вдоволенням говорив про багату і живу програму українських студій, серії виступів українських вчених, політиків.

Слова подяки звучали також у виступі мгр В. Андрушків. Завдяки існуванню української програми, стало можливо нав'язати контакти з іншими ділянками науки.

Так і сталося, коли вперше приїхав д-р Віктор Пинзеник і д-р Іван Васюник — два директори новоствореного Львівського Інституту Менаджменту. В. Андрушків нав'язала контакт зі Школою бизнесової адміністрації та зорганізувала програму обміну студентів, викладачів та підприємців. Завдяки співпраці між Вейнським університетом, українською громадою та американськими підприємствами метрополітального Дітройту та надзвичайно корисна програма вже проходить успішно від 1991 року. Внаслідок цього вже біля 120 львівських студентів менаджменту приїжджали до Вейн для поширення своїх професійних предметів і англійської мови, а також мали змогу запізнатись з працею і системою ведення великих американських підприємств. Із великою фінансовою допомогою прийшов Григорій Малиновський, завдяки якому студенти могли запізнатися з американською банковою системою. Появилися переклади відомих книг американської науки як „Макроекономіка" Семюелсона. Державний грент USIA — Eurasia Foundation дозволив на виміну 15 професорів обох університетів і студентів. Завдяки грентові NAFSA–Reap п'ять українських студентів проводять двоплітні студії для осягнення магістерського ступеня бизнесової адміністрації.

В часі, коли еволюція економіки України вимагає професіоналів, обізнаних зі способами, формою і притаманностями світового ринку, цього роду співпраця, завдяки прихильній поставі колишнього декана Вілліяма Вольца, його заступника Рея Геника та теперішнього декана Дейвида Вілліямса, є запорукою дальшого надійного розвитку українських студій та різних програм, зв'язаних з ними в цьому університеті.

О. Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

Лідери Прогресивної Соціялістичної Партії України Наталія Вітренко і Володимир Марченко повідомили, що вони підготували проєкт постанови щодо праці Уряду, але О. Мороз не дозволив його розповсюдити в парляменті. Автори проєкту пропонують зобов'язати Президента сформувати Уряд згідно з чинною конституцією підсовєтської України з 1978 року. Крім того, до 1-го липня подати на розгляд Верховної Ради програму дій Уряду, спрямовану на недопущення національної катастрофи. Депутати Н. Вітренко і В.Марченко вважають, що 8-го червня закінчився термін чинности Конституційного договору, тому треба діяти за колишньою Конституцією УССР.

Радник голови Верховної Ради України з юридичних питань, член фракції соціялістів Олексій Ющик вважає, що О. Мороз "цілком має рацію" з трьох причин: договір підписано 8-го червня 1992 року і його норми не виконано, зокрема, не ухвалено нову конституцію України; Конституційний договір ухвалено не 300-ма, а лише 240-ма голосами, тому він не має юридичної сили, а досі був лише юридичною умовністю; щоб поставити все на свої місця і бути до кінця чесними, треба, щоб одна із сторін чітко заявила або про продовження дії Конституційного договору, або про його скасування.

Президент України Леонід Кучма 11-го червня на зустрічі з представниками Асоціяції Українських Міст сказав, що заява О. Мороза про відновлення дії конституції совєтського періоду не робить чести керівництву Верховної Ради і, передусім, її голові. "В найважчий для України час проголошувати такі заяви означає спробу зробити ситуацію некерованою", — заявив Президент. У Конституційному договорі, пояснив Л. Кучма, чітко сказано, що документ діє до ухвалення нової конституції.

Стипендисти УНС у Воррені

Кожного року УНСоюз уділяє нагороди членам-абсольвентам українських середніх шкіл. 2-го червня ц.р. під час церемонії закінчення школи два висвячені абсольвенти школи Непорочного Зачаття у Воррені, Миш. отримали нагороди від УНСоюзу. На фото (зліва): Тарас Савка, Владика Михайло Вівчар, ЧНІ, і Лев Площанський.

Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 113. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 14, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЧЕРВНЯ 1996 р. Ч. 113. РІК CIII.

УКРАЇНА ВІДКИДАЄ ЗВИНУВАЧЕННЯ У СПІВПРАЦІ З ЛІБІЄЮ

Київ. — Українські урядовці заперечили опубліковану 10-го червня в газеті „Вашінгтон Таймс" інформацію, в якій звинувачено Україну у „стратегічній" співпраці з Лібією, повідомила УНІАР.

„Публікація не має нічого спільного з правдою, наведені факти перекручено", — сказав начальник управління інформації Міністерства Закордонних Справ України Юрій Сергєєв.

Покликаючись на рапорт американської розвідки, „Вашінгтон Таймс" пише, що минулого року Президент Леонід Кучма наказав створити комітет з найвищих урядовців, включно з міністром у справах ядерної технології, для „всебічної стратегічної співпраці" з Лібією. Згідно з публікацією, лібійцям дозволено покищо встановити зв'язки з харківським підприємством, яке займається виготовленням електронічних виробів. Також, пише газета, відбуваються численні зустрічі між представниками Лібії і головами наукових дослідних центрів у Харкові.

Згідно з публікацією, щоб замаскувати стратегічні проекти співпраці, Україна запропонувала побудувати в Лібії залізницю завдовжки 600 миль.

Виступаючи на пресконференції, Ю. Сергєєв заявив, що Україна дотримується встановлених 1992 року санкцій ООН, які обмежують дипломатичні контакти, забороняють продаж зброї і блокують міжнародні летунські рейси до Лібії. Санкції було встановлено у відповідь на відмову Лібії видалити двох осіб, запідозрених у вибуху бомби на літаку в 1988 році.

(Закінчення на стор. 3)

О. МОРОЗ ПОВІДОМИВ ПРО ПРИПИНЕННЯ ДІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ДОГОВОРУ

Київ (УНІАР). — Тут у суботу, 8-го червня, у Верховній Раді України відбувся День Уряду, темою якого був розгляд питань про відшкодування колективним підприємствам грошей, як компенсації за спорудження об'єктів соціально-культурного призначення в селах у 1995 році. Йшлося також про хід конверсії та державну програму в цій галузі.

Голова парляменту Олександер Мороз відзначив, що всі структури влади в Україні практично не займаються конверсією тому треба дати протокольне доручення Урядові підготувати відповідну програму.

В процесі Дня Уряду О. Мороз сказав, що 8-го червня Конституційний договір між законодавчою владою і Президентом втратив чинність, оскільки сторони не заявили про його продовження. Питання продовження дії Конституційного договору, за словами голови Верховної Ради, має вирішуватися на пленарних засіданнях парляменту.

(Закінчення на стор. 3)

Італійські сепаратисти не мають підтримки

Рим. — Цими днями в Італії відбулися частинні вибори до місцевих органів влади. Їхні вислідки свідчать про непопулярність серед італійських виборців ідеї поділу країни і виокремлення північних областей Італії в окрему державу.

У виборах жоден з представників Ліги Півночі, яка є ініціятором такого поділу, не дістав підтримки, необхідної для обрання посадником. Серед уже обраних посадників — сім кандидатів від лівоцентристського політичного бльоку, а один представляє праві сили.

Хоч результати голосування ще не уточнені, все ж можна сміло стверджувати, що сепаратисти не мають прихильників навіть у багатих, промислово розвинутих областях італійської півночі. Саме на ці області сподівалися провідники Ліги Півночі, які перед виборами розгорнули широку кампанію за утворення незалежної „Республіки Падания".

Навіть у таких великих містах північної Італії, як Мантуа, Павія, Сеграте, кандидати від Ліги Півночі не перейшли у другу туру виборів, яка відбудеться через два тижні.Боротьба в цій турі точитиметься між представниками правлячого лівоцентристського бльоку „Оливкова гілка" і опозиційного правого бльоку.

ЗСА звинувачують союзників

Вашінгтон. — Відповідальний у Державному департаменті за справи азійського реґіону повідомив у вівторок, 11-го червня, що американські союзники Німеччина та Японія підривають намагання Уряду президента Билла Клінтона змусити Китай респектувати торговельні договори та припинити торгівлю зброєю.

Це надзвичайно різке звинувачення Вінстоном Лордом під час його зізнань перед Комісією способів і засобів сталося всього один день після того, як прем'єр-міністер Китаю Лі Пенг погрозив Америці, що використає зростаючу силу китайської економіки проти ЗСА, спрямовуючи більше бізнесу в сторону неамериканських компаній, хіба що Вашінгтон припинить свої намагання змусити Китай змінити свої торговельні методи.

У своєму інтерв'ю для газети „Файненшел Таймс" прем'єр-міністер Лі дуже вихваляв европейських державних провідників за те, що „вони не дочіпляють політичних гачків до взаємної співпраці з Китаєм, на відміну Америці, яка свавільно вдається до погроз санкціями або їх таки застосовує".

В. Лорд, колишній амбасадор ЗСА до Китаю, котрий тепер є заступником секретаря Держав-

(Закінчення на стор. 3)

Ухвалено проєкт освоєння нафто-ґазових ресурсів

Симферопіль (УНІАР). — Уряд Автономної Республіки Крим ухвалив проєкт державної програми освоєння нафто-газових ресурсів Чорного і Азовського морів на 1996 - 2010 роки. Потенційні ресурси азово-чорноморського реґіону оцінюється на 1 блн. 532 млн. тонн умовного палива. Сьогодні газо-нафтовидобуток у південному реґіоні України становить лише 3 відсотки від потенційних 20 відс.

Програма пропонує три варіянти розвитку цієї галузі. Згідно з першим варіянтом, на вже існуючих бурових плятформах не передбачається нових геолого-розвідувальних робіт і буріння свердловин. У такому випадку до 2010 року можливий видобуток 1 трильйона 160 блн. кубічних метрів газу. Другий варіянт передбачає спорудження трьох нових плятформ і до 2000 року видобуток газу може збільшитися до 3 трильйонів 220 блн.кубометрів. Третій варіянт передбачає залучення чужоземних інвестицій, що дасть максимальний видобуток до 6 трильйонів 210 блн. кубометрів газу та 3.5 млн. тонн нафти.

Програму має затвердити Кабінет Міністрів Криму і Верховна Рада України.

Уряд підтримав участь України в міжнародних космічних проєктах

Київ. — Престиж України як космічної держави має ще більше зрости в результаті розпорядження Кабінету Міністрів, яким підтримано ініціятиву трьох установ України щодо участи в міжнародних космічних проєктах, повідомила УНІАР.

За участь українських підприємств у цих проєктах з фірмами „Лорал" і „Морський старт" виступили Національна Космічна Агенція України, виробниче об'єднання „Південний машинобудівний завод" і конструкторське бюро „Південне".

Уряд доручив Міністерству Фінансів та Міністерству Економіки з участю Національного Банку України надати допомогу „Південному машинобудівному заводові" і „Південному" в пошуках джерел фінансування, включаючи залучення чужоземних кредитів, для їх підтримки у здійсненні міжнародних космічних проєктів.

УПЦ КП і незареєстрована БПЦ визнали одна одну

Київ. — Українська Православна Церква Київського Патріярхату і Болгарська Православна Церква, що відкололася від офіційної БПЦ, визнали одна одну, повідомив „ОМРІ Дейлі Дайджест".

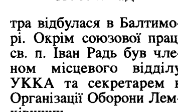
Патріярх УПЦ КП Філарет і Митрополит БПЦ Іннокентій оголосили про взаємне визнання 8-го червня. Обидва ієрархи взяли участь у спеціальній Службі Божій у Володимирському соборі в Києві.

Як УПЦ КП, так і незареєстрована БПЦ не є визнані жодною православною екуменічною патріярхією.

Тим часом Патріярх офіційної БПЦ Максим завершив візиту до Києва, під час якої зустрівся з Митрополитом УПЦ Московського Патріярхату Володимиром (Сабоданом) і віцепрем'єр-міністром України Іваном Курасом.

Помер І. Радь, секретар 320-го Відділу УНСоюзу

Джерзі Ситі, Н. Дж. — До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла сумна вістка, що 7-го червня ц.р. помер св. п. Іван Радь, секретар 320-го Від-ділу УНСоюзу у Балти-морі, Мд. Похоронні виправи відбулися з численною участю, бо покійний широко удлявся в громадській праці. В понеділок, 10-го червня ц. р., похоронено покійного з української католицької церкви св. Михаїла, де покійний був дяком, а тіло перевезено на церковний цвинтар. Він був секретарем 320-го Відділу майже 10 років, теж служив каже 10 років, теж служив в Окружному Комітеті УНСоюзу та був делегатом на союзовій Конвенції в 1986 році, котра відбулася в Балтиморі. Окрім союзової праці св. п. Іван Радь був членом місцевого відділу УККА та секретарем в Організації Оборони Лемківщини.

Св. п. І. Радь

Народжений в Лемківщині 8-го травня 1923 року, приїхав до Америки після війни та включився в громадську працю. Залишив дружину Любов, доньку Марію, синів Ігоря, Ореста та Адріяна з дружиною Авівою. Він працював для добра громади і навчив своїх дітей шанувати громадську працю.

Донька покійного Марія перебирає обов'язки секретаря Відділу.

Брак реєстраційних бюр спиняє приватизацію землі

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Про проблему створення бюр земельної реєстрації в Україні наша гостя вже писала на сторінках „Свободи" і „Українського Тижневика" скоро після повороту із свого понад тримісячного перебування в Україні. Використовуємо нагоду, що вона була на відвідинах у родини в Ню Йорку, щоб ще і безпосередньо її розпитати про цю важливу справу. Анізія Жаровська їздила в Україну як дорадник, делегована до цього завдання урядом Канади, а взглядно Інститутом громадської адміністрації, щоб допомогти в організації реєстраційних бюр.

А. Жаровська в редакції „Свободи".

— Як це сталося, що ви займаєтеся цією справою? — питаємо нашу гостю.

— Я по званні урбаніст і працювала 15 років в бюрі Головного прокуратора провінції Онтаріо. Коли в Україні пройшов закон про приватизацію, показалася сильна потреба реєстраційних бюр. З тієї причини зложили свої проєкти, як це впровадити в адміністрацію аж чотири держави, а це Канада, Швеція, Німеччина і ЗСА. Канада мабуть має дуже добру систему таких бюр згідно із своїм проєктом заложила пробне бюро, а я мала за завдання розглянути можливості в урядових чинників.

— Як бачимо із ваших статтей, ви проаналізували справу на місці.

(Закінчення на стор. 3)

Олімпійський вогонь проходитиме через Джерзі Ситі

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Управа 71-го Відділу СУА повідомляє українську громаду, що у вівторок, 18-го червня ц. р. в годині 8-ій вранці на долині міста Джерзі Ситі (Exchange Place) пробіжуть бігуни з олімпійським вогнем з нагоди 100-ліття Олімпіяди.

Програма розпічнеться в год. 8-ій ранку. З цієї нагоди 71-ий Відділ СУА влаштовує в цій дільниці мистецьку виставку.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

БРІДЖ ПРИЖИВСЯ І В УКРАЇНІ

КИЇВ. — Українські бріджисти готуються до участи у світовому чемпіонаті, який відбудеться на острові Родос у Греції. Міжнародний олімпійський комітет недавно визнав спортовий брідж олімпійським видом спорту і в Атланті відбудуться показові змагання бріджістів. Офіційний олімпійський статус спортовий брідж отримає через чотири роки. Раніше олімпіяди бріджістів проходили через кожні чотири роки. В Україні протягом останніх двох років проводилися елімінаційні змагання бріджістів з метою виявлення кращих пар для міжнародних змагань.

ПОЖЕЖА НА ДАХУ

СУМИ. — Тут на даху сумського банку "Новий", який міститься у прибудові до багатоповерхового будинку, сталася пожежа. Постраждало одне помешкання. Пожежники висунули дві версії: недокурена цигарка, необережно кинута кимось з бальконy або зумисний підпал конкурентами банку, який щойно відзначив своє новосілля.

Л.КУЧМА РАДИВСЯ З АСОЦІЯЦІЄЮ МІСТ УКРАЇНИ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма 11-го червня зустрівся з представниками Асоціяції Міст України, з якими обговорив фінансово-економічні проблеми українських міст, а також необхідність шукати цивілізоване рішення для якнайшвидшого прийняття нової конституції. Президент зазначив, що спеціяльна комісія продовжує працю над проєктом і 19-го червня в парляменті відбудеться його друге слухання. Представники Асоціяції Міст України висловили Президентові Л.Кучмі свою підтримку.

ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ СПІВПРАЦЯ З ЮНІДО

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України затвердив положення про українську частину спільного комітету "Уряд/ЮНІДО" та її склад. ЮНІДО — це угода між Урядом України та Організацією Об'єднаних Націй з питань промислового розвитку. Співголова комітету віцепрем'єр-міністер Анатолій Кінах зазначив, що основним завданням української частини спільного комітету є підготовка програми та визначення нових можливих сфер співробітництва з ЮНІДО.

"ТАНДЕМ СТРАТЕГІЧНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ"

КИЇВ. — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл та голова Української Національно-Консервативної Партії Олег Соскін провели пресову конференцію на тему "Україна-Польща — тандем стратегічного призначення". На думку обидвох лідерів, найближчою метою їхніх організацій є зміцнення незалежної української держави та підтримка зусиль Польщі у процесі загальноевропейської інтеграції. Вони також оприлюднили меморандум про стратегічне партнерство Польщі та України і запропонували налагоджувати партнерство між двома державами в усіх галузях спільного життя. Найбільш доцільним, згідно з меморандумом, є створення механізму проведення постійних та періодичних польсько-українських вершинних конференцій за участю президентів та прем'єр-міністрів обидвох держав, створення українсько-польського інституту та постійного обміну досвідом між парляментаристами і міністерствами закордонних справ обох країн. Меморандум підписали Леонід Кравчук, Богдан Горинь, Левко Лук'яненко.

ЗВІТУЮТЬ ПРО ПРАЦЮ ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — Пресова служба Верховної Ради підготувала статистичні дані про працю 5-ої сесії українського парляменту. Від 16-го січня до 10-го червня відбулося 95 пленарних засідань, на яких розглянуто 265 питань. Остаточно ухвалено 71 закон, у першому читанні — 17 законів, на третє читання перенесено чотири законопроєкти. Ухвалено також 132 постанови. Член тимчасової спеціяльної комісії від групи "Єдність", депутат України Віктор Омелич повідомив, що комісія має величезний обсяг роботи: надійшло понад 2,000 зауважень до проєкту конституції. Тому, на думку Омелича, можливо, 19-го червня депутатам лише буде роздано проєкт конституції, порівняльна таблиця якого вже сьогодні становить 400 сторінок.

РУХІВЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ТОВАРИША

ЛУЦЬКЕ. — Тут відбувся вечір пам'яті заступника голови Волинської обласної організації НРУ Олександра Юрченка, вбитого 10-го червня 1995 року. На вечір прибули представники політичних і громадських організацій, друзі та рідня загиблого. Учасники акції вирішили клопотатися про присвоєння одній з вулиць міста імени О. Юрченка.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 11-ГО ЧЕРВНЯ, Роберт Дол офіційно попрощався зі своїми колегами в Сенаті та залишив усі турботи цієї установи для наступного провідника сенатської більшости. Зі справжнім зворушенням прощали цього одного із небагатьох справжніх вашінгтонських політиків, сенатори обидвох партій. А сам Р. Дол також із не меншим зворушенням покидав приміщення Капітолю, де провів велику частину свого життя та цим кроком закінчував свою 35-річну кар'єру кензаського сенатора. Навіть президент Билл Клінтон під час своєї передвиборчої кампанії у Каліфорнії публічно визнав заслуги і віддану працю Р. Дола для країни. Тепер з повним розмахом Р. Дол, єдиний противник Президента, також розпочав свою передвиборчу кампанію з метою позмагатися за цей найбільш престижевий пост в країні.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН під час своєї передвиборчої кампанії у Каліфорнії зробив ще одну обіцянку перед виборцями, щоб бодай частинно применшити свої невдачі в зупиненні нестямної поведінки серед підлітків та її зображень на телевізійних екранах. Він повідомив, що наступного місяця запросив на зустріч до Білого Дому чільних керівників телевізійної індустрії, щоб з ними переговорити можливості припинення існуючих форм насильницької поведінки різного роду телевізійних героїв, які мають небажані впливи на дітей і підлітків.

У СВІТІ

В ОСЛЬО, норвезькій столиці, декілька останіх днів тривали напружені переговори щодо контролі над озброєнням на території колишньої Югославії. З понеділка на вівторок, 11-го червня, переговори продовжувалися цілу ніч, однак делегації так і не прийшли до єдиної думки з приводу статусу самочинно проголошеної боснійськими сербами і ніким більше не визнаної Сербської Республіки. Боснія вважає цю землю своєю історичною територією. Тим часом боснійські серби висловлюються за такий статус, який дозволив би Сербській Республіці відокремитися від Боснії і ввійти до складу Югославії.

ПОНАД 6,000 уродженців Квебеку, які не хочуть відокремлення їхньої провінції від Канади, разом зі своїми однодумцями з інших канадських провінцій зібралися минулої неділі перед будинком парляменту в Оттаві. Там закінчився дводенний „Маратон любови до Канади". Його учасники, англоканадці і франкоканадці, подолали 150-кілометровий шлях на велосипедах, на конях, в інвалідських возиках і навіть пішки, щоб подати до парляменту „Декларацію єдности". У цьому документі, підписаному 16 посадниками з 20 міст, підкреслюється рішучість людей „залишитися квебекцями, але громадянами Канади" у випадку одностороннього проголошення квебекськими сепаратистами відокремлення цієї франкомовної провінції від канадської федерації.